

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1974

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
21

ΠΡΟΕΔΡΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 59

Περί αναγνώρισεως και λειτουργίας, ως Έλευθέρου Τελωνειακού Συγκροτήματος, των εν Άσπροπύργω Ἀττικής και εἰς θέσιν «Μπατάλα» εγκαταστάσεων πετρελαιοειδών τῆς Ἀγωνύμου Ἑταιρείας Ἐμπορίας Πετρελαίων — Πετρελαιοειδών και Εἰδών Ἀυτοκινήτων «ΠΑΙΛΑ ΟἶΛ ΕΛΛΑΔΑΣ» Α.Ε..

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ἔχοντες ὑπ' ὄψει:

1) Τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 436/1914 «περὶ δασμολογικῆς ἀφομοιώσεως τῶν Νέων Χωρῶν» (ΦΕΚ 357/Α'/1914) ὡς αὗται συνεπληρώθησαν διὰ τῆς παραγράφου 7 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν.Δ. 4257/1962 (ΦΕΚ 172/Α'/1962).

2) Τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 390/1914 «περὶ Ἐλευθέρας Ζώνης ἐν Θεσσαλονίκῃ» (ΦΕΚ 342/Α'/1914).

3) Τὰς ἀπὸ 28 Ἰουνίου 1973 καὶ 2 Αὐγούστου 1973 αἰτήσεις τῆς Α. Ε. «ΠΑΙΛΑ ΟἶΛ ΕΛΛΑΔΑΣ».

4) Τὴν ὑπ' ἀριθ. 596/5.9.1973 γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαντες καὶ διατάσσουσιν:

Ἄρθρον 1.

1. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀριζομένη ἰδιότης ἔκτασις τῆς Ἀγωνύμου Ἑταιρείας Ἐμπορίας Πετρελαίων — Πετρελαιοειδῶν καὶ Εἰδῶν Ἀυτοκινήτων «ΠΑΙΛΑ ΟἶΛ ΕΛΛΑΔΑΣ» Α.Ε. μετὰ τῶν ἐν αὐτῇ δεξαμενῶν καὶ λοιπῶν εγκαταστάσεων ἀποταμιεύσεως καὶ ἐπεξεργασίας πετρελαιοειδῶν καὶ ἐτέρων εἰδῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν ἐφαρμοζομένων ἐπὶ τοῦ Συγκροτήματος, κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ παρόντος, ἀναγνωρίζονται ὡς Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκρότημα.

2. Ἡ ἐδαφικὴ ἔκτασις τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἀναγνωριζομένου Ἐλευθέρου Τελωνειακοῦ Συγκροτήματος, περὶ ἧς τὸ ὑπ' ἀριθ. 28789 τῆς 3 Νοεμβρίου 1964 συμβόλαιον ἀγοραπωλησίας τοῦ Συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Ἀποστόλου Θεοδώρου Ζέρβα καὶ ἡ ὑπ' ἀριθ. 70917/5823 ἀπὸ 23 Ὀκτωβρίου 1970 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐμπορίου (ΦΕΚ 1459/Δελτίον Α.Ε.—Ε.Π.Ε./1970), ἀνερχομένη εἰς ἐννέα χιλιάδας τετρακοσίας δώδεκα (9.412) περίπου τετραγωνικά μέτρα καὶ ἀπεικονιζομένη εἰς τὸ δημοσιευόμενον μετὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος τοπογραφικὸν διάγραμμα, ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1972, τοῦ μηχανικοῦ Γεωργίου Ἀρ. Κοσμοπούλου, συνορεύει, ὡς κάτωθι:

α) Βορείως, ἐπὶ πλευρᾷ Α—Β μήκους 86,10 μέτρων, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας κληρονόμων Περικλέους Παπαδημητρίου.

β) Ἀνατολικῶς, ἐπὶ πλευρᾷ Β—Γ μήκους 104,20 μέτρων, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας Γεωργίου Δημ. Παπαδημητρίου.

γ) Νοτίως, ἐπὶ πλευρᾷ Γ—Δ μήκους 96,10 μέτρων, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας Μαρίας Κανάκη, Γεωργίου Βωροῦ καὶ κληρονόμων Κωνσταντίνου Λιάστη.

δ) Δυτικῶς, ἐπὶ πλευρᾷ Δ—Α μήκους, 102,55 μέτρων, μετὰ τῆς ἰδιοκτησίας Ἀναστασίου Φωτ. Μαυράκη.

Ἄρθρον 2.

1. Ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἀναγνωριζομένου Ἐλευθέρου Τελωνειακοῦ Συγκροτήματος ἐφαρμόζονται ἀναλόγως αἱ κάτωθι διατάξεις:

α) Τῶν ἄρθρων 2, 4, 9 καὶ 11 τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 18.4.1920 «περὶ εγκαταστάσεως δεξαμενῶν καὶ ἀποθήκης ἐλευθέρας ἀποταμιεύσεως νάφθης, πετρελαίου καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν προϊόντων ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Στάνταρ Ὁϊλ Κόμπανυ τῆς Νέας Ὑόρκης» (Φ.Ε.Κ. 91/Α'/1920).

β) Τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 14.7.1937 «περὶ κανονισμοῦ λειτουργίας τῶν ἐν Δραπετσῶν—Πειραιῶς Ἐλευθέρων Συγκροτημάτων τῶν Ἑταιρειῶν Σέλλ, Σόκονου—Βάκιουμ καὶ Σόκομπελ» (Φ.Ε.Κ. 282/Α'/1937), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ἀπὸ 18.11.1937 (Φ.Ε.Κ. 479/Α'/1937), 16.2.1952 (Φ.Ε.Κ. 39/Α'/1952), 11.12.1954 (Φ.Ε.Κ. 314/Α'/1954), 2.8.1958 (Φ.Ε.Κ. 121/Α'/1958), 30.12.1958 (Φ.Ε.Κ. 11/Α'/1959) καὶ ὑπ' ἀριθ. 487/2.9.1963 (Φ.Ε.Κ. 137/Α'/1963), 936/22.11.1965 (Φ.Ε.Κ. 223/Α'/1965), 59/14.1.1966 (ἄρθρ. 4) (Φ.Ε.Κ. 13/Α'/1966), 218/18.3.1967 (Φ.Ε.Κ. 40/Α'/1967), 567/4.10.1967 (Φ.Ε.Κ. 175/Α'/1967), 601/1.9.1969 (Φ.Ε.Κ. 186/Α'/1969), 111/10.2.1969 (Φ.Ε.Κ. 29/Α'/1969) καὶ 390/31.5.1971 (Φ.Ε.Κ. 118/Α'/1971), ὁμοίων Διαταγμάτων.

γ) Τοῦ Β. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 21/30.12.1959 «περὶ εἰσαγωγῆς εἰς τὰ Ἐλεύθερα Τελωνειακὰ Συγκροτήματα τῶν Ἑταιρειῶν Πετρελαιοειδῶν ἐγχωρίων ὀρυκτελαίων πρὸς συσκευασίαν» (Φ.Ε.Κ. 7/Α'/1960).

δ) Τῆς ὑπ' ἀριθ. Χ. 3254/56/14.11.1963 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν «περὶ εἰσαγωγῆς, ἀποταμιεύσεως καὶ ἀναμίξεως χημικῶν προσθέτων μετ' ὀρυκτελαίων, διὰ τὴν ἐελτίωσιν τῆς ποιότητος αὐτῶν, ἐντὸς τῶν χώρων τῶν Ἐλευθέρων Τελωνειακῶν Συγκροτημάτων» (Φ.Ε.Κ. 532/Β'/1963), ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. Χ. 796/16/12.5.1967 (Φ.Ε.Κ. 353/Β'/1967) καὶ Τ. 826/3/20.2.1971 (Φ.Ε.Κ. 186/Β'/1971) ὁμοίων ἀποφάσεων, καὶ

ε) Τῶν συναφῶν τούτοις διατάξεων τοῦ Ν. 1165/1918 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος».

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνωριζόμενον Ἐλεύθερον Τελωνειακὸν Συγκρότημα ὑπάγεται εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Τε-

Λαονείου Ἐλευθέρων Συγκροτημάτων Νομαρχίας Ἀττικῆς, ὅπερ ὀρίζει τὸν Προϊστάμενον καὶ τὸ λοιπὸν προσωπικὸν τῆς ἐν τῷ Συγκροτήματι τούτῳ ἐγκατεστημένης καὶ λειτουργούσης Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας.

2. Ὁ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀριζόμενος Προϊστάμενος τῆς Τελωνειακῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Συγκροτήματος, δέον, ὅπως τυγχάνη τοῦλάχιστον Τελωνειακὸς Ἐλεγκτὴς Β' τάξεως ἐπὶ βαθμῷ 5ῳ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργόν, ἀνατίθε-
μεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 1974

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΦΑΙΔΩΝ ΓΚΙΖΙΚΗΣ

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΚΑΙ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

